

Ungersvend bad sin flikke

1. Ungersvend bad sin flikke,
sin allerbedste ven
om at få lov at rejse og komme snart igen.

2. Der nu Ungersvend var på rejse,
kommer der en anden igen,
som til skøn jomfru bejlede
og hendes hjerte behagede,
der hun fik hannem at se.

3. Der nu Ungersvend fik det at høre,
fik han stor hjertens uro,
han skifted om sine klæder
og rejste, hvor bryllupet stod.

4. Ungersvend går i brudehus,
begynder en dans for sig,
en dans med bruden så sagselig,
og hendes hjerte bævedes,
der hun fik hannem at se.

5. ”Hør her min hjertens flikke,
hvorfor gøres dine kinder så rød?”
”Jeg har for længe siden hørt og spurgt,
at du skulle vorden død.”

6. ”Haver du for længe siden hørt og spurgt,
at jeg skulde vorden død,
så skal det ikke være klokkeslag,
førend du skal se mig dø.”

7. Ungersvend går i kammeret,
slår døren i lås for sig,
så tager han et timeglas
og sætter det ned for sig.

8. Ungersvend tager til at skrive
det store og lange brev,
han skrev alt om sin kæreste,
hvor uærligt hun sig bedrev.

9. Der nu glasset var udrundet,
og timen var forbi,
så tager han den hvasse kniv
og satte den i sit liv.

10. Der nu blodet begyndte at rinde
i stride strømme ned,
da lukked han op døren
og bad sin flikke se.

11. ”Se her, min hjertens flikke,
hvor stor hjertelig sorrigt det er
at love godt med munden
og have en anden kjær!”

12. Denne vise er studeret
udaf en svensk matros,
som i Stokholm logerede,
sit unge liv spolerede
alt for sin flikke god.